

SOLER, Abel. *Enyego d'Àvalos i l'autoria del Curial*. Estudis València: Institució Alfons el Magnànim – Centre Valencià d'Estudis i d'Investigació, Institut d'Estudis Catalans, Universitat de València, 2018. *Estudis Universitaris*, 155. 307 pàgs. [12,5 x 21,5].

A partir de la novel·la *Curial e Güelfa*, tota una referència de la literatura medieval en català, el medievalista i professor de filologia Abel Soler estudiava, en la seva obra *La cort napolitana d'Alfons el Magnànim: el context de <<Curial e Güelfa>>*, el context històric de la novel·la i aprofitava per llençar una hipòtesi sobre la seva autoria, assenyalant Enyego d'Àvalos (1414-1448), cortesà, cavaller, diplomàtic i intel·lectual catalanoparlant d'origen castellà, com a possible autor. D'acord amb això, Abel Soler ens presenta en aquesta ocasió un nou llibre, focalitzat en la figura d'Àvalos, per tal de fonamentar la seva hipòtesi i aproximar-nos a la biografia d'aquest personatge històric, ambaixador de la Corona d'Aragó a Milà i gran camarlenc a Nàpols.

El llibre comença amb una explicació sobre les característiques de *Curial*, entesa com una novel·la de “cavalleria humanística”, escrita a la Itàlia d'Alfons el Magnànim - a mig camí entre Milà i Nàpols entre els anys 1445 i 1448- i en català, i d'una qualitat indiscutible. A continuació, ens endinsem en la biografia d'Àvalos, un toledà que es veu obligat a emprendre, juntament amb la seva família, el camí de exili l'any 1422, quan només tenia 7 o 8 anys, i que es refugia a la cort valenciana d'Alfons el Magnànim. Criat i educat en l'ambient cortesà, primer catalanitzarà el seu nom, Enyego (nom que farà servir durant els anys de redacció del *Curial*), i més tard, com a gran baró del regne napolità de Ferrante I, passarà a anomenar-se Inico.

La trajectòria diplomàtica del nostre protagonista el portà a la cort milanesa del duc Filippo Maria Visconti, on exercí el càrrec de cambrer ducal predilecte i entrà en contacte amb l'alta cultura del moment, i després a Nàpols, on es casà amb Antonella d'Aquino. Soler va assenyalant, al llarg del llibre, tots els episodis de la novel·la directament inspirats en la vida d'Àvalos, com l'adopció del lleó de Monteodorisio com a estendard o la justa cel·lebrada a Nàpols l'1 de maig de 1446. Ens trobem doncs, amb una obra que aporta llum sobre un clàssic de la literatura catalana que fins fa molt poc, i des de l'any de la seva descoberta, el 1901, s'havia mantingut en l'anonimat.

IHE
(Secretaria de la Revista)

Traducción de la reseña anterior:

A partir de la novela *Curial e Güelfa*, toda una referencia de la literatura medieval en catalán, el medievalista y profesor de filología Abel Soler estudiaba, en su obra *La cort napolitana d'Alfons el Magnànim: el context de <<Curial e Güelfa>>*, el contexto histórico de la novela y aprovechaba para lanzar una hipótesis sobre su autoría, señalando a Enyego d'Àvalos (1414-1448), cortesano, caballero, diplomático e intelectual catalanohablante de origen castellano, como posible autor. De acuerdo con esto, Abel Soler nos presenta en esta ocasión un nuevo libro, focalizado en la figura de Àvalos, para fundamentar su hipótesis y aproximarnos a la biografía de este personaje histórico, embajador de la Corona de Aragón en Milán y gran camarlengo en Nápoles.

El libro comienza con una explicación sobre las características de *Curial*, entendida como una novela de “caballería humanística” escrita en la Italia de Alfonso el Magnánimo - a medio camino entre Milán y Nápoles entre los años 1445 y 1448- en catalán, y de una calidad indiscutible. A continuación, nos adentramos en la biografía de Àvalos, un toledano que se ve obligado a emprender, junto con su familia, el camino del exilio en 1422, cuando sólo tenía 7 u 8 años, y que se refugia en la corte valenciana de Alfonso el Magnánimo. Criado y educado en un ambiente cortesano, primero catalanizará su nombre, Enyego (nombre que usará durante los años de redacción del *Curial*), y más tarde, como gran barón del reino napolitano de Ferrante I, pasará a denominarse Inico.

La trayectoria diplomática de nuestro protagonista lo lleva a la corte milanese del duque Filippo Maria Visconti, donde ejerció el cargo de camarero ducal predilecto y entró en contacto con la alta cultura del momento, y después a Nápoles, donde se casó con Antonella de Aquino. Soler va señalando, a lo largo del libro, todos los episodios de la novela directamente inspirados en la vida de Àvalos, como la adopción del león de Montedorisio como estandarte o la justa celebrada en Nápoles el 1 de mayo de 1446. Nos encontramos pues, con una obra que aporta luz sobre un clásico de la literatura catalana que hasta hace muy poco, y desde el año de su descubrimiento, en 1901, se había mantenido en el anonimato.

IHE
(Secretaría de la Revista)